

BR / 06

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT
PRESEDINTE
Nr. 7350
Data 4.11.2009

SENAT
BIRoul PERMANENT
Nr. 794
Data 4.05.2009

Către: Birourile Permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului

În atenția: Domnului Mircea Geoană - Președintele Senatului
Doamnei Roberta Anastase - Președintele Camerei Deputaților

Domnule Președinte,

Subsemnații, deputații și senatorii menționați în anexele la prezenta moțiune de cenzură, membri ai Camerei Deputaților și Senatului în legislatura 2008 – 2012, în temeiul art. 113 din Constituția României, modificată și completată prin Legea de revizuire a Constituției României nr. 429/2003 și în temeiul art. 78 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, înaintăm prezenta moțiune de cenzură cu titlul „**Marea păcăleală PDL-PSD**”.

Vă rugăm să dispuneți măsurile necesare în vederea declanșării procedurilor legale pentru dezbaterea acesteia.

Lider Grup PNL

Senat

Puiu Hașotti

Lider Grup PNL

Camera Deputaților

Călin Popescu-Tăriceanu

Lider Grup UDMR

Senat

Marko Bela

Lider Grup UDMR

Camera Deputaților

Marton Arpad-Francisc

MAREA PĂCĂLEALĂ PD-L - PSD

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Ordonanța de Urgență nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale marchează eșecul politicii bugetar-fiscale a Guvernului PD-L / PSD. În loc să fie, așa cum ar fi trebuit, un instrument de corecție a erorilor flagrante conținute în Legile bugetare adoptate la sfârșitul lunii februarie, rectificarea bugetară adaugă noi dovezi ale lipsei de realism și de responsabilitate ale guvernării actuale.

Reperul de moralitate al oricărei guvernări îl constituie modul în care aceasta își îndeplinește promisiunile din campania electorală, a căror reflectare fidelă trebuie să fie programul de guvernare. În această privință ne aflăm în fața unui abandon total de la principiile morale. Guvernul Boc nu este doar vinovat de imoralitate, dar este de-a dreptul recidivist.

Cel dintâi gest de dispreț la adresa alegătorilor săi l-au marcat partidele din coaliție, PD-L și PSD, odată cu întocmirea programului de guvernare, ce nu mai conținea cea mai mare parte a promisiunilor anunțate cu surle și trâmbițe în campania electorală. Amintim dintre măsurile uitate brusc după câștigarea alegerilor: creșterea salariilor cu 50% la profesori, „imediat din prima zi de guvernare”; majorarea cu 50% a pensiilor pentru grupele I și II de muncă; menținerea punctului de pensie la 45% din salariul mediu brut pe economie; dublarea pensiilor agricultorilor; majorarea cu 50% a alocațiilor familiale; acordarea celei de-a 13-a pensii; creșterea salariului minim până la 1.000 lei; încurajarea încadrării în muncă a pensionarilor care doresc să-și sporească veniturile; reduceri fiscale pentru primul an de activitate profesională - 100% în primele 6 luni și 50% în următoarele 6 luni; măsuri pentru reducerea fiscalității cum ar fi: anularea taxei de poluare,

scutirea de impozit pe profitul reinvestit, reducerea TVA la 5% pentru alimentele de bază, reducerea impozitului pe veniturile salariale la 10% pentru salarii mai mici decât salariul mediu brut pe țară, scăderea impozitului pe dividende, crearea unui „scut fiscal” prin calcularea limitei maxime de suportabilitate a taxelor și impozitelor pentru IMM-uri și aplicarea regimului diferențiat față de companiile mari; alocarea a 6% din PIB pentru educație - construirea a peste 5.000 de școli, creșe și grădinițe noi, construirea de cămine moderne cu peste 10.000 de locuri; tot 6% din PIB pentru sănătate - construirea a 8 spitale regionale ultra-moderne; eliminarea plafoanelor la medicamente din farmacii; investiții masive în infrastructura și modernizarea rurală și urbană, construcția a aproximativ 1.000 km de autostrăzi, modernizarea a 1.000 km de cale ferată, 8 stadioane și centre moderne olimpice în toate regiunile de dezvoltare, construcția a 1.000 de facilități pentru activități sportive, terenuri și săli de sport, bazine de înot; încurajarea tinerilor fermieri prin acordarea unui ajutor de instalare de 25.000 euro, subvenționarea a 65% din costurile proiectelor de microîntreprinderi și pensiuni turistice, acoperirea a 30% din creditele pentru producție, program de investiții în spațiul rural de 13,7 mld. euro etc. etc.

După nici două luni, promisiunile au intrat din nou la apă, odată cu Legea bugetului de stat și Legea bugetului asigurărilor sociale, PD-L și PSD uitând nu doar de promisiunile electorale, ci și de propriul program de guvernare. Astfel, bugetul alocat educației a fost de numai 4,5% din PIB, față de promisiunea electorală de 6%; bugetul alocat sănătății a scăzut la 3% din PIB față de nivelul asumat de 6%, cu aproape 1% din PIB mai mic față de cel alocat efectiv în anul 2008. În domeniul transporturilor, alocările bugetare s-au redus la 3,4% din PIB în 2009, față de 4,2% în 2008. Pentru cercetare a fost alocată o sumă de 0,3% din PIB, față de 1% asumat în campania electorală și 0,7% din PIB efectiv realizat în 2008. De asemenea, în domeniul apărării s-au prevăzut numai 1,3% din PIB, față de 1,7% în 2008 și aproape la jumătate față de promisiunile electorale.

În cele din urmă, promisiunile s-au scufundat de-a binelea odată cu OUG nr. 34 de rectificare bugetară. Prin diminuarea bugetelor de cheltuieli la Ministerul Agriculturii (2 miliarde lei - 24%), Ministerul Apărării (700 mil. lei - 9,1%), Ministerul Educației (676 mil. lei - 5,6%), MAI (427

mil lei. - 4,2%), Ministerul Mediului (139 mil. lei - 5,3%), Ministerul Justiției (61,2 mil. lei - 3,1%), Ministerul Public (30 mil. lei - 4,63%) și Ministerul Transporturilor (203 mil. lei - 1,9%), subfinanțarea se agravează, iar reforma și investițiile în agricultură, educație, justiție, apărare, ordine publică și infrastructură sunt compromise. În ceea ce privește nivelul cheltuielilor bugetare prevăzute prin aceasta rectificare, constatăm că actualul Guvern a tăiat sume de peste 800 milioane de lei de la nivelul unităților descentralizate, respectiv de la comune, orașe, municipii, în condițiile în care, deja, primăriile din mediul rural acuzau că nu au deloc bani pentru continuarea investițiilor sau pentru cofinanțarea proiectelor europene, iar fondul de salarii nu le ajunge decât până în luna august. În urma acestei reduceri, cheltuielile de personal aferente personalului didactic din învățământul primar și gimnazial se reduc cu peste 20% în trim. al II-lea, existând pericolul ca această situație să se perpetueze. În schimb, fondurile alocate cu dărnicie Ministerului Turismului și Ministerului Comunicațiilor (clientele politice ale PD-L) sunt de peste 10-12 ori mai mari față de bugetele alocate acestor ministere în anii anteriori.

Și, de parcă asta nu era destul, ultima rețută a demagogiei guvernamentale, cea privind menținerea alocărilor pentru investiții, se prăbușește la rândul ei. Nu s-a uscat bine cerneala de pe semnăturile guvernamentale pe OUG nr. 34, că Președintele României, secondat – mai e nevoie să o spunem – de primul ministru, avertiza că e posibil ca finanțarea externă, principala sursă investițională, să fie utilizată pentru plata pensiilor și salariilor. Această joacă de-a promisiunile, marcată de un profund dispreț la adresa românilor, este fără egal în ultimele decenii.

Guvernul invocă, pentru toate acestea, criza economică. Dar tocmai criza economică este cea care obligă la realism și fermitate. Să vedem, mai întâi, despre ce realism e vorba. Legile bugetare au fost construite pornind de la premisa că în anul 2009 veniturile bugetare vor fi cu 18% mai mari decât în anul 2008. În momentul votării în Parlament a proiectelor respective era cunoscut faptul că veniturile pe luna ianuarie a.c. erau cu 20% mai mici decât cele prevăzute și nici pentru luna februarie auspiciile nu erau mai favorabile. Guvernul a ignorat complet aceste semnale evidente venite din economie. La acestea s-au adăugat erori grave în configurarea cheltuielilor bugetare, prin subfinanțarea evidentă a unor domenii, cum ar fi educația și

cercetarea, siguranța și ordinea publică, protecția socială, armata sau agricultura. Pentru ca cifrele „să dea bine”, produsul intern brut a fost „umflat” cu zeci de miliarde de lei. La vremea respectivă, de la tribuna Parlamentului, primul ministru și ministrul de finanțe au garantat pentru menținerea pe anul 2009 a unui deficit al bugetului consolidat de 2% din PIB. Toate avertismentele pe care le-am adresat Guvernului potrivit cărora abaterea de la realitate e de cel puțin opt miliarde de euro au rămas fără rezultat. Iată că, după doar câteva săptămâni, de această dată în urma expertizei Fondului Monetar Internațional, Guvernul a trebuit să se supună acestei evidențe. Din erorile sale de previziune, Guvernul „recunoaște” o diferență de peste șase miliarde de euro. Fără nici o stânjeneală, Guvernul taie cheltuielile cu 1,5 miliarde de euro și reduce veniturile cu 4,5 miliarde de euro, majorând astfel deficitul bugetar cu peste 3 miliarde de euro. Cine e de vină pentru această uriașă eroare, potrivit mașinăriei propagandistice a guvernului? Nu cei care au ignorat evidențele și au alcătuit greșit bugetul ci, firește, criza economică și guvernarea liberală.

Rectificarea bugetară agravează situarea Guvernului în afara realității economice.

Deficitul bugetului consolidat ar urma să fie de 4,6% din PIB adică 24,3 miliarde de lei. Ministerul Finanțelor Publice a ținut sub strașnic secret rezultatele primului trimestru pentru a nu se constata cât este de aberantă această previziune. Căci deficitul bugetului consolidat după trei luni este, deja, de 8 miliarde de lei, adică aproape 1,5% din PIB! Așadar 32% din deficitul anual!!! Și asta în condițiile în care din cele 10 miliarde de euro investiții promise nu a fost utilizată nici a zecea parte, iar pentru domeniile subfinanțate ar mai trebui completate cheltuielile cu cel puțin 10 miliarde de lei până la sfârșitul anului.

Lipsa de realism a guvernanților este convingător ilustrată de faptul că, pentru dâșii, prioritară nu este îmbunătățirea activității de colectare ci răzbunarea politică, umilirea funcționarului public. Cifrele sunt elocvente în acest sens: conformarea voluntară la plata lunară a obligațiilor fiscale datorate de agenții economici a scăzut în timpul guvernării Boc cu 10 puncte procentuale, de la 83% la 73% și trendul este în scădere de la o lună la alta, probabil „dorind” să se ajungă la nivelul anului 2004, când numai 58% din obligațiile fiscale declarate de

contribuabili se încasau lunar. Este evident că actualele conducători ale Ministerului Finanțelor Publice și ANAF nu dețin expertiza necesară de a se adapta noilor condiții și de a îmbunătăți administrarea fiscală. **Ceea ce nu înțelege guvernul PD-L – PSD este că problema realizării veniturilor bugetului nu se rezolvă fiscalizând suplimentar contribuabilii și terorizând proprii salariați, ci îmbunătățind administrarea și colectarea impozitelor, taxelor și contribuțiilor reglementate de actualele legi fiscale.**

Pe cine vreți să păcăliți, stimați guvernanți? În condițiile în care trendul acesta, în ce privește veniturile, se păstrează, e limpede că veți abandona proiectele investiționale. Ceea ce înseamnă nu doar că nu veți fi în stare să începeți proiecte noi, dar veți abandona și mare parte din proiectele aflate în derulare, cu deosebire pe cele din mediul rural. Pentru că, nu-i așa, cum bine spunea președintele Traian Băsescu și-l încuviința cu promptitudine premierul Boc, banii abia ar putea ajunge pentru salarii și pensii. Domnul Boc ne-a garantat că deficitul bugetar va fi utilizat numai pentru investiții. Cunoaște oare respectivul domn execuția bugetară pe primul trimestru, care arată că investițiile administrației centrale sunt doar de un sfert din totalul deficitului bugetar, restul deficitului datorându-se numai și numai incompetenței și risipei guvernamentale?

Ați încercat să abateți atenția de la aceste realități, care vă pun în situația penibilă de a vă recunoaște incapacitatea de a guverna resursele publice ale țării, printr-o campanie nedemnă de defăimare a guvernării liberale. V-ați justificat abandonul de la principiile morale prin faptul că "visteria era goală". Această acuză vă descalifică, pentru că sugerează că nu știați că bugetul pe anul 2008 a fost aprobat de Parlament cu deficit, că un buget nu poate avea deficit și excedent în același timp, și firește, nu știați că, și în situația în care s-ar fi înregistrat din execuție un excedent, ar fi fost interzis ca excedentul respectiv să fie reportat și utilizat în anul următor.

Ați acuzat facturi neplătite de guvernarea liberală, dar nu ați prezentat niciodată lista lor. Cât despre volumul acestor facturi, ați prezentat de fiecare dată alte cifre, scăzând de la 8 miliarde de lei la mai puțin de 2 miliarde de lei, neinformând corect opinia publică privind procedurile legate de plata facturilor, de faptul că ele nu grevează execuția bugetară a anului

2009 și de faptul că între emiterea unei facturi și plata ei de către ordonatorii de credite e nevoie de un anumit timp pentru îndeplinirea acestor proceduri. Dumneavoastră, însă, ați rezolvat în stilul care vă e caracteristic această problemă. Ați prevăzut prin OUG de rectificare bugetară că nu plătiți decât la sfârșitul fiecărei luni. O acuză nefondată la adresa noastră s-a transformat, în ce vă privește, într-un merit consacrat prin lege!

Ați acuzat, în frunte cu Președintele țării, că am majorat cu 180.000 numărul salariaților din administrație și apărare, în perioada 2005-2008, ignorând cu rea-credință datele Institutului Național de Statistică ce arată că, în aceeași perioadă, numărul acestora, din contră, a scăzut de la 538.000 la 470.000 de persoane.

Ne-ați acuzat că am cheltuit fondurile din privatizare, fără să explicați națiunii române că aceste sume sunt, în continuare, la dispoziția voastră, și că evoluția ratei dobânzii a făcut ca, de fapt, deciziile Guvernului liberal să economisească banii țării și nu să-i risipească. De altfel, chiar dumneavoastră, prin acte normative și prin declarații publice, ne spuneți cum veți cheltui banii care spuneți că nu mai sunt: pentru compensarea amputării fondurilor la agricultură și pentru plata unor datorii ale Autorității Naționale a Drumurilor. Când e să inventați ținte de carton, să defăimați pe alții ca să vă ascundeți în spatele colbului stârnit de calomnii, banii nu mai sunt. Când e să acoperiți propriile găuri, brusc, banii reapar. Ce alchimie e asta, domnii mei, alta decât cea a minciunii?

Și dacă tot e să comparăm guvernările, hai să recurgem la cifre. Pe primele trei luni ale anului, deficitul bugetului consolidat era anul trecut de cca. 1 miliard de lei, acum este de aproape 8 miliarde de lei. Adică de șapte ori mai mare!!! Anul 2008 s-a încheiat cu un deficit al bugetului de stat de 19 miliarde de lei. Dumneavoastră asumați din pornire 29 miliarde de lei, adică 5,6% din PIB, cu peste 50% mai mare decât cel de anul trecut! Numai pe primul trimestru deficitul bugetului de stat se ridică la incredibilul nivel de 10 miliarde de lei, adică 35% din ținta anuală, deși e știut că în ce privește bugetul de stat, deficitul primului trimestru ar trebui să fie mai mic decât al celorlalte trimestre. Cât despre deficitul pe întregul an, vă propuneți un nivel total de 4,6% în acest an, despre a cărui realism am vorbit deja. Dar nu informați în mod corect că deficitul pe

anul trecut, raportat la cheltuielile anului respectiv, a fost în jur de 3%, restul până la 4,8% fiind reprezentat de alocarea de titluri nominative la Fondul Proprietatea foștilor proprietari, deci fără implicații financiare directe, de utilizarea de către primării a economiilor din anii precedenți pentru investiții, acestea urcând la peste 30% din totalul cheltuielilor administrației locale, și din plata unor sume către funcționari de stat, în urma unor hotărâri judecătorești definitive ce sancționau erori ale guvernului din perioada 2001-2004. În bugetul guvernării liberale acest capitol, al investițiilor, a fost unul foarte important în buget. Da, este vorba de investiții în sănătate, mediu, agricultură, educație, infrastructură, etc., astfel încât, practic, nu există localitate care în cei patru ani să nu fi avut o investiție în școli, în grădinițe, în drumuri, nu există un județ să nu fi primit bani mulți pentru investiții.

Toate aceste comparații arată că nu aveți dreptul să dați lecții guvernului precedent și că ar trebui, în loc să fiți așa „buni” specialiști în guvernare liberală, să vă corectați propriile erori, altminteri evidente. Ca să nu mai vorbim de faptul că, în ceea ce privește deficitele, cel puțin în perioada liberală s-au văzut și rezultate precum o creștere economică de peste 6% în 2007, depășind estimările specialiștilor, România fiind în 2007 țara cu cea mai mare creștere economică din Europa. A urmat o creștere a PIB de 9% pe primul semestru 2008, cea mai mare creștere economică din istoria României pentru respectiva perioadă a anului. În 2007-2008 investițiile străine directe s-au situat la un nivel dublu față de întreaga perioadă 1991-2006. Veniturile bugetului consolidat au fost de 2,5 ori mai mari comparate cu cele din 2004. În perioada guvernării PNL - UDMR, salariul mediu net s-a dublat, s-au creat peste jumătate de milion de locuri de muncă, iar pensiile au crescut de 2,5 ori, valoarea punctului de pensie ajungând la 697,5 lei. În schimb, deficitele dumneavoastră, mult mai mari, aduc, în mod paradoxal, nu mai multe rezultate, ci mult mai puține.

Anii de guvernare liberală au fost cei mai buni ani, din punct de vedere economic, din întreaga istorie modernă a României, în condițiile în care, de la jumătatea anului 2007, economiile occidentale au început să resimtă efectele crizei financiare și economice.

Da, veți spune, dar acum e criză și în România. De acord. Și ce-i de făcut? Ne-ați anunțat

acum cinci luni că faceți o mare coaliție, mare, mare de tot pentru a salva România de criză. Care este bilanțul acestor luni de guvernare ? O criză în fața căreia se vede limpede că nu aveți niciun fel de răspuns. Lipsa de viziune și de fermitate a actualului cabinet este evidentă în această privință. **Un șir neîntrerupt de ambiguități, de ezitări, de retractări care au creat panică și confuzie printre funcționarii publici, profesori și medici, oameni de afaceri, pensionari.** Drepturile de autor ba se impozitează, ba nu se impozitează. Cumulul pensiei cu salariul a trecut printr-o adevărată odisee, încheindu-se cu o formulă care discriminează persoanele cu grad ridicat de pregătire. Salariile ba au înghețat, ba s-au dezghețat, ba s-au indexat, ba nu s-au mai indexat. Punctul de pensie a devenit virgulă, creșterile fiind comparabile cam cu ce se află îndeobște după virgulă. Veniturile de la stat mai mari decât ale președintelui – ce impietate! – ba s-au supraimpozitat, ba au înghețat. Câștigurile directorilor de companii s-au micșorat și au crescut la loc. Cât despre taxa de poluare, pe care o tot anulați anul trecut prin moțiuni de cenzură, vă șade acum foarte bine cu ea dublată față de momentul depunerii moțiunii de cenzură.

Ceea ce este cel mai grav e faptul că încercați să rezolvați prin creșterea impozitelor problemele pe care nu le puteți rezolva altminteri. Un prim exemplu îl constituie contribuțiile la asigurări sociale, care au crescut în acest an cu 3,5%, anulând printr-o atitudine de dispreț la adresa mediului economic ce se câștigase în ultimii ani. Un al doilea exemplu îl constituie impozitul minim garantat, care introduce pentru prima oară în România un impozit pe existența firmelor. De când a avea profit e obligatoriu, stimați guvernanți, mai ales în condițiile crizei? Impozitul pe profit e doar 8% din totalul veniturilor bugetare, restul îl formează impozitul pe venit, TVA, accizele etc. **De ce dumneavoastră aveți, prin lege, dreptul de a termina exercițiul bugetar cu deficit, iar firmele sunt obligate să aibă excedent? Ce-ar fi să dăm o lege prin care să vă obligăm și pe dumneavoastră, guvernanții, să veniți cu bani de-acasă dacă bugetul se încheie cu deficit?**

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Guvernul Boc încearcă acum prin luarea unor măsuri administrative disperate, necorelate între ele, cu efecte de multe ori contrare scopului pentru care au fost luate, să-și respecte propriul angajament luat în fața FMI-ului. Acum, înțelege toată lumea de ce inițial au fost trecute la secret condițiile acordului cu FMI-ul. Pentru ochii lumii, Ministerul de Finanțe aruncă pe piață diferite idei cum ar fi acest „impozitul forfetar”, ca să aflăm acum, că în angajamentul semnat, din start era vorba de impozit minim obligatoriu, plătit anticipat.

Ați justificat introducerea acestei măsuri prin faptul că ea există și în Franța. Atunci hai s-o aplicăm ca-n Franța. Acolo firmele cu o cifră de afaceri de până la 1,5 milioane de euro sunt scutite de acest impozit, iar celelalte plătesc 1.000 de euro. În România, o frizerie sau un butic din mediul rural, cu o cifră de afaceri de 7-8 mii de euro, va plăti cel puțin 500 de euro. O astfel de măsură, care lovește mai ales în micii întreprinzători, anihilează toate teoriile guvernului Boc privind grija față de cei săraci. Pentru că săraci sunt și printre cei care muncesc, nu numai printre pensionari sau printre asistații social. Realitatea este că acest tip de impozit este actualmente pe cale de eliminare atât în Franța, unde din 2010 vor fi scutite firmele cu o cifra de afaceri sub 15 milioane de euro, iar din 2011 acest impozit va fi eliminat complet, cât și în Ungaria, unde guvernul maghiar va elimina această taxa din 2010. **În ambele state, acest tip de impozit a fost introdus în perioade de boom economic, nicidecum în perioada de criză economică, când, dimpotrivă, se lucrează la eliminarea lui.**

În schimb, acest tip de impozit împovărează contribuabilii, marcând, practic, sfârșitul cotei unice de impozitare, de 16%. Astfel, micul contribuabil cu o cifra de afaceri de 52.001 lei, care, în condițiile cotei unice de 16% ar fi avut de plătit numai un impozit pe profit de 832 lei (la o rată a profitului de 10%, respectiv la un profit de 5.200 lei), va fi obligat în actualele condiții la plata “IMPOZITULUI MINIM” de 4.300 lei, (adica 82,7% din profitul său de 5.200 lei) la care se adaugă și celelalte obligații fiscale (TVA, impozit pe venit și contribuții sociale aferente salariilor, etc.).

Atitudinea Ministrului de Finanțe de a considera toți operatorii economici evaziioniști fiscali denotă lipsa de respect față de contribuabili și este o încercare disperată de a masca incapacitatea de a organiza controlul corect al colectării taxelor și impozitelor.

Consecința introducerii acestui impozit va fi dezastruoasă, atât din punct de vedere al bugetului, pentru că veniturile ce ar trebui colectate din celelalte impozite și taxe datorate de aceste firme (impozit pe venit, contribuții sociale, TVA, etc.) vor scădea semnificativ, dar pentru că va crește considerabil și numărul șomerilor în România, de la 400.000 în decembrie 2008, la peste 800.000 la sfârșitul anului 2009 (practic o dublare a numărului), din care peste 90% provenind din mediul privat, așa cum preconizează Ministerul Muncii.

Se creează astfel un obstacol în calea mediului de afaceri, deoarece acest impozit nu este corelat cu capacitatea de plată a firmelor. Aplicat asupra veniturilor totale, el distorsionează activitatea economică, ceea ce va conduce, în perioada imediat următoare, la falimentarea a sute de mii de întreprinderi mici și mijlocii din comerț și servicii - cele mai afectate domenii în perioada de criză economică. **În actualele condiții de criză, dar și de guvernare haotică, s-a înregistrat deja o creștere semnificativă, respectiv de 19% față de decembrie 2008, a numărului de dosare aflate pe rolul instanțelor ale societăților comerciale unde a fost deschisă procedura de insolvență de către organele fiscale.** Să ne imaginăm cum va fi după împovărarea fiscală a contribuabililor mici cu noile măsuri!!!

Eliminarea deductibilității cheltuielilor cu carburanți auto și a TVA-ului aferent reprezintă tot majorări mascate de taxe și impozite. Excepțiile formulate pe genunchi de către guvernanți, în urma protestelor diferitelor categorii de operatori economici creează noi inechități. De exemplu, de ce nu sunt exceptate și autoutilitarele și automobilele mixte utilizate la aprovizionare, dacă cele ale agenților de vânzări beneficiază de această scutire? Exemplele și întrebările ar putea continua și cu alte categorii nenominalizate la excepții, cum ar fi, ca să folosim un exemplu morbid, autoutilitarele din dotarea serviciilor funerare.

Citându-i pe actualii guvernanți, trebuie reținută următoarea exprimare: „Statul trebuie să asigure un sistem fiscal echitabil și corect pentru toata lumea” (Expunerea de motive, cap. E, lit. A). Ea poate fi coroborată cu prevederile art.53 alin.(2) din Constituție, potrivit cărora „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”. Prin urmare, fiscalitatea trebuie să fie nu numai legală, ci și “proporțională, rezonabilă, echitabilă și să nu diferențieze impozitele pe criteriul grupelor sau categoriilor de cetățeni”, după cum spune decizia nr 3/1994 a Curții Constituționale. Dar este vorba de echitate atunci când un mic contribuabil, ce se încadrează în primele două categorii de venituri prevăzute de Ordonanță, ajunge să plătească o cota de impozitare până la 80% din profitul realizat, în timp ce acei contribuabili cu o cifră de afaceri de peste 1 milion de euro sunt foarte puțin afectați de nivelul taxei? Este oare vorba, în această situație, de tratament egal între firme, sau economia de piață concurențială dispare în România tocmai din cauza acelor care ar trebui să o reglementeze și să vegheze asupra ei?

Tot în cap. E, lit. a din Expunerea de motive, sunt prezentate și o serie de date complete neadevărate, având ca scop inducerea în eroare atât a opiniei publice, cât și a Parlamentului României. Potrivit acestor date, „din analizele efectuate de Ministerul Finanțelor Publice rezultă că, la nivelul anului 2007, din cei 617.525 de contribuabili persoane juridice, 2.000 au asigurat peste 85% dintre veniturile publice”. De fapt, realitatea este că, la nivelul anului 2007, numărul celor ce au asigurat aceste venituri a fost de peste 100 ori mai mare. Mai mult de atât, la nivelul anului 2008, 52% din veniturile publice au fost aduse de peste 10.000 contribuabili, mijlocii (9.000) și mari (1.273), iar 48% din veniturile publice au fost asigurate de contribuabilii mici, cu cifra de afaceri sub 1 milion euro. Rezultă că peste 600.000 contribuabili mici contribuie cu circa 48% din veniturile bugetului general consolidat, reprezentând aproximativ jumătate din veniturile Statului.

Constatăm, așadar, lipsa de profesionalism a conducerii Ministerului Finanțelor Publice în a analiza activitatea și contribuția celor peste 600.000 contribuabili mici la buget. Or, prin aplicarea acestui impozit minim pe profit, Guvernul nu numai că nu va înregistra venituri mai mari, dar va pune în pericol activitatea desfășurată de aceste firme. Practic va pune în pericol jumătate din veniturile bugetului general consolidat al statului, pentru că îi va afecta în principal

pe contribuabilii de bună credință care reprezintă peste 90% din cei 600.000 contribuabili mici.

Este regretabil faptul că, din cauza incompetenței și lipsei unei viziuni strategice, actuala coaliție guvernamentală pasează responsabilitatea luării măsurilor de reducere a bugetelor ministerelor precum și de creștere a fiscalității organismelor financiare internaționale (FMI) și Comisiei Europene, așa cum rezultă, de altfel, și din Expunerea de motive a OUG cu privire la rectificarea bugetară. Reamintim guvernului că alegătorii au votat în campania electorală PSD și PD-L și nu FMI, astfel încât responsabilitatea guvernării vă aparține integral.

După guvernarea PNL-UDMR, care a consemnat cea mai spectaculoasă creștere economică din istoria României, românii re trăiesc experiența tristă a anilor 1990: nesiguranța zilei de mâine, spaima de sărăcie, de statul atotputernic și lacom. Guvernarea de stânga a coaliției PDL-PSD, populistă și demagogică, a dat, în numai patru luni, măsura incompetenței și a relei-credințe care caracterizează cele două partide-surori. PD-L și PSD au dovedit că interesul lor pentru revigorarea economiei românești, prin stimularea muncii și a creativității românilor, este egal cu zero. În actul guvernării, singura preocupare reală a celor două partide „cununate” politic de președintele Traian Băsescu, o reprezintă adunarea cu orice preț a resursei bugetare, indispensabilă hrănirii clientelei politice.

În același timp, firmele private trag obloanele, iar nivelul investițiilor scade dramatic, ca și nivelul de trai al românilor. Sub guvernarea stângii populiste a lui Traian Băsescu, România înregistrează creșteri doar la birurile impuse celor mai active și productive segmente ale societății, la numărul de șomeri și la datoria externă a țării. Cea mai spectaculoasă creștere reală o găsim la capitolul minciuni și promisiuni neonorate ale guvernanților față de cetățeni. Ajunse la guvernare, PD-L și PSD au acționat în buna tradiție a moștenitorilor partidului comunist, ignorându-și propriile angajamente și înșelând încrederea românilor. Au preferat să se spele pe mâini și să ridice din umeri, invocând o criză economică din care nu știu și nu pot să scoată România. Au ales să guverneze prin spectacole mediatice menite să-i înșele pe cetățeni, dar al căror efect este slăbirea încrederii cetățenilor în instituțiile statului.

Stimați colegi, senatori și deputați,

În Monitorul Oficial numărul 264 din data de 22.04.2009 a fost publicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 privind unele măsuri de îmbunătățire a activității administrației publice. Un titlu frumos, am putea spune, chiar pompos, dar care ascunde măsuri cu consecințe deosebit de grave atât asupra evoluției și tendințelor din ultimii ani din administrația publică cât și asupra a ceea ce trebuie să fie până la urmă o administrație publică aflată în slujba cetățeanului.

Prin aplicarea OUG 37 se anulează întregul proces de reformă pe care l-a făcut România, începând cu 1999, în privința modernizării administrației, a constituirii corpului funcționarilor publici, a depolitizării corpului funcționarilor și a administrației publice.

Această ordonanță reprezintă un atentat grav împotriva democrației în România și riscă să scoată statul român din cadrul european în ceea ce privește reforma în domeniul administrației publice.

De fapt, prin acest act normativ nu se prevede altceva decât politizarea tuturor serviciilor deconcentrate. Ceea ce nu a putut obține coaliția majoritară în Parlament - prin promovarea și adoptarea unui proiect de lege cu același conținut - a făcut executivul dintr-un șut, prin adoptarea acestui act normativ. Sigur, știm cu toții că există posibilitatea ca legea aprobată în Parlament să fie declarată neconstituțională de Curtea Constituțională și atunci Executivul, fără a aștepta decizia Curții, deși așa era logic și conform principiilor de drept, a rezolvat problema prin adoptarea acestui act normativ.

Această procedură este contrară spiritului Constituției și a funcționării democratice a instituțiilor de drept din România. Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 37/22 aprilie 2009 este

emisă cu încălcarea prevederilor art. 115 alin (6) din Constituția României, republicată, potrivit căroră, „Ordonanțele de Urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție...” În context trebuie subliniat că prin acest act normativ sunt afectate drepturi fundamentale, precum dreptul la muncă și la protecția socială a muncii și dreptul la un nivel de trai decent, așa cum sunt consfințite în prevederile constituționale ale art.41 și art. 47 alin. (1).

Prin prisma aceleiași critici privind încălcarea dreptului la muncă, considerăm că este încălcat și art. 20 din Constituție, prin raportare la prevederile art. 6 pct. 1 din Pactul Internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, care recunoaște și garantează dreptul la muncă.

Întrucât Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 37/2009 nu satisface exigențele constituționale ale art. 61 alin. (1) și art. 115 alin. (6), rezultă că aceasta este viciată de neconstituționalitate. Nerespectarea acestor norme constituționale atrage și înfrângerea prevederilor constituționale ale art. 1 alin.(5), potrivit căroră „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. În aceste condiții, motivele de ordin financiar invocate de Guvern că ar fi stat la baza emiterii ordonanței nu pot justifica încălcarea dispozițiilor constituționale menționate.

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 37/2009 are și prevederi cel puțin bizare care permit Guvernului ca, prin interpretarea arbitrară a Statutului Funcționarilor Publici și fără a recurge la reglementări subsecvente, să poată transforma din nou funcțiile contractuale de director coordonator și de adjunct al acestuia în funcții publice, după o anumită perioadă, potrivit intereselor sale din acel moment.

Dar ce să facem când cele două săptămâni erau considerate prea lungi pentru nerăbdarea clientelei politice PD-L – PSD din teritoriu care și-a împărțit posturile mult râvnite.

În anexa acestui act normativ în cauză sunt enumerate nu mai puțin de 40 de servicii deconcentrate din subordinea a 11 ministere (Ministerul Sănătății, Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național, Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri, Ministerului Tineretului și Sporturilor, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Agriculturii, Pădurilor

și Dezvoltării Rurale, Ministerul Mediului, Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Economiei și Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale) cărora li se aplică măsura desființării funcțiilor de conducere.

Practic, tot ceea ce este în subordinea acestor ministere se politizează. Câteva exemple, până unde va coborî valul de schimbări din funcție, pe lângă cele consacrate, de: direcții de sănătate publică, de cultură, de muncă, inspectorate teritoriale de muncă, case de pensii, direcții de finanțe, secții ale Gărzii Financiare, direcții pentru agricultură, direcții silvice, direcții de statistică, inspectorate teritoriale de stat în construcții – până la altele, înțelegem, *„foarte importante pentru îmbunătățirea actului managerial în administrația publică”*, așa cum justifică executivul măsura: case de cultură ale studenților, oficii de studii pedologice și agrochimice județene, inspectorate teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor sau cluburi sportive municipale sau orășenești. Am dat doar câteva exemple până la ce nivel va coborî politizarea administrației publice din România.

Consecințele adoptării acestui act normativ sunt previzibile: vor fi schimbați toți conducătorii serviciilor publice deconcentrate, vor fi numiți oameni politici și se va crea o relație inedită între conducători din administrația publică centrală și locală – o struțo-cămilă românească în administrația publică, prin care prefectul, înalt funcționar public, va coordona serviciile publice deconcentrate conduse de oameni politici, care nu mai sunt funcționari publici.

O consecință însă și mai gravă este că se cam termină astfel, înainte de a începe, mult trâmbițata descentralizare. Exact serviciile deconcentrate care trebuia transferate autorităților administrației publice locale (consiliilor județene și consiliilor locale) vor fi superpolitizate și nu va mai exista nici un interes de supunere a acestora autorităților locale. Deși executivul susține sus și tare că va descentraliza, cu această măsură a politizat și a centralizat tot ce se putea în administrația publică.

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Eșecul politicii fiscal-bugetare al Guvernului Boc nu este singular. El se încadrează într-un context mai larg, marcat de incapacitate strategică și managerială, de ezitări și de lipsă de voință politică, de populism și dispreț față de valorile democratice. Eșecul politicii fiscal-bugetare este însoțit de scăderea nivelului de trai, de creșterea șomajului la nivele comparabile cu cele de acum un deceniu, când PIB-ul României era la nici un sfert față de cel de-acum. El prefigurează eșecul proiectului investițional, lipsit de resurse financiare și afectat de clientelism. Nivelul infracționalității și gravitatea faptelor infracționale sunt fără precedent, însoțite de o adevărată debandadă în structurile instituționale de ordine publică. Administrația locală este agresată prin politizare și subfinanțare, prin tot felul de acte normative care încalcă principiul autonomiei locale. Atacurile sistematice la adresa unor largi categorii profesionale, împotriva justiției clatină statul de drept.

Eficiența guvernării se reflectă în eficiența politicilor sale publice. Și, firește, prin resursele financiare mobilizate pentru derularea acestor politici. Ceea ce înseamnă că, dacă politicile publice sunt bazate pe o viziune strategică adecvată, cu cât banii sunt mai mulți, cu atât șansele ca ele să fie eficiente sunt mai mari. Ce constatăm, însă? Exact pe dos. Cu bani mai mulți, bugetul domnului Boc este mai sărac!!! Cheltuielile efective ale guvernării PNL-UDMR, în ce privește bugetul de stat al anului 2008, au fost de 80 miliarde de lei, cu un deficit de 3,8% din PIB. Cheltuielile bugetului de stat pe anul 2009 sunt de 92 de miliarde de lei, corespunzător unui deficit de 5,6% din PIB. Cum de guvernarea noastră, cu un nivel al cheltuielilor de 80 miliarde de lei a putut să asigure la timp drepturile salariale și pensiile și să le crească neîncetat, să asigure din resurse proprii peste 5 miliarde de euro investiții, iar guvernul Boc, cu un nivel al cheltuielilor de 92 miliarde de lei nu reușește nici măcar să mențină veniturile bugetarilor la nivelele de anul trecut

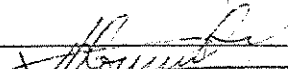
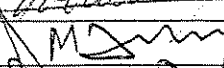
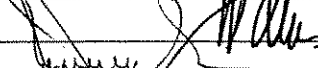
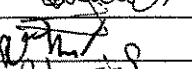
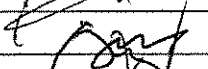
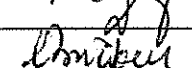
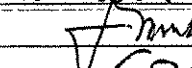
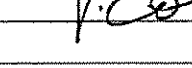
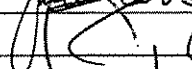
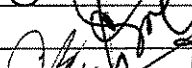
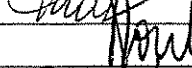
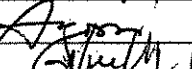
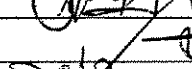
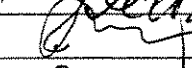
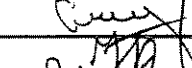
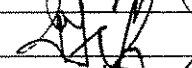
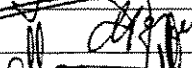
și nu poate asigura din resurse bugetare investiții de măcar 2 miliarde de euro? Răspunsul la această întrebare este unul singur: actualul guvern este incapabil să realizeze o construcție bugetară solidă, să-și stabilească în mod corect prioritățile, nicidecum să le gestioneze.

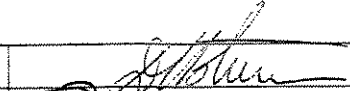
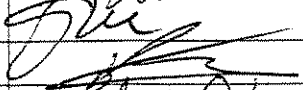
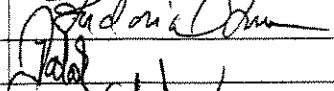
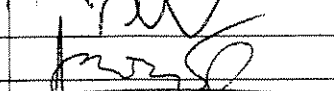
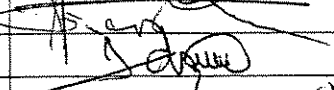
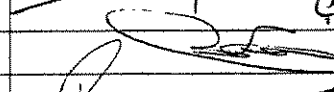
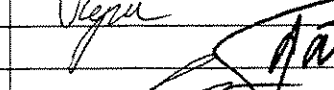
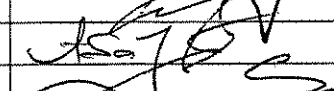
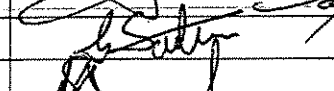
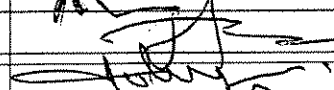
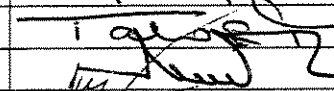
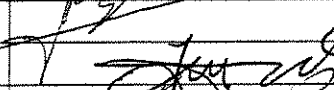
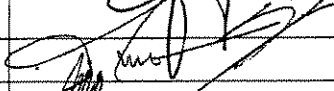
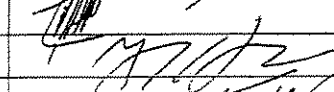
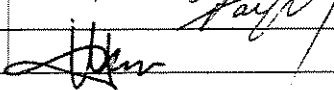
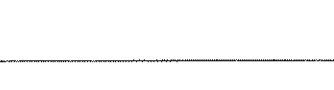
Se tot dă vina pe criza economică. Să încetăm cu această justificare. Cea mai mare parte din observațiile cuprinse în prezenta moțiune de cenzură nu au drept cauză criza economică, ci modul în care o guvernare defectuoasă naște noi surse de criză. România are nevoie de un guvern care să depășească efectele crizei, nu de un guvern care să-și justifice eșecurile prin criză.

România este în criză economică, dar actualul Guvern PSD-PDL este un factor de agravare a crizei. Motiv pentru care, ca o primă măsură eficientă de luptă împotriva crizei economice, propunem demiterea actualului Guvern.

LISTĂ DE SEMNĂTURI PENTRU SUSȚINEREA MOTIUNII DE CENZURĂ

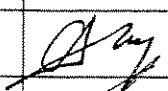
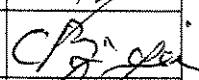
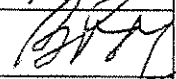
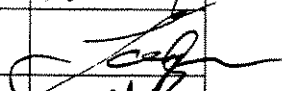
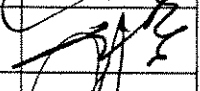
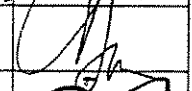
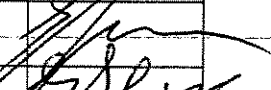
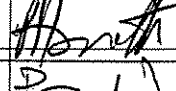
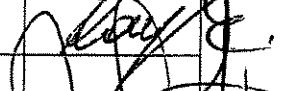
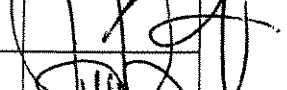
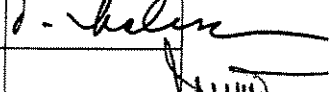
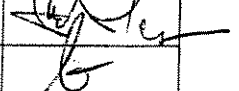
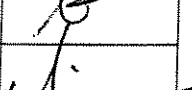
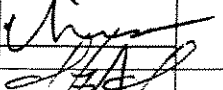
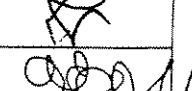
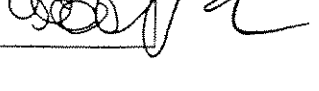
MAREA PĂCĂLEALĂ PS-L-PSA

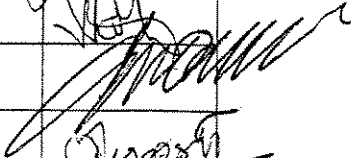
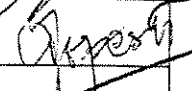
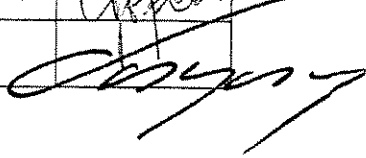
NR. CRT.	Deputat PNL	Semnătura
1.	Adomnitei Cristian	
2.	Almajanu Marin	
3.	Atanasiu Teodor	
4.	Banu Mihai	
5.	Berci Vasile	
6.	Bordeianu Dan	
7.	Bostan Emil	
8.	Buda Viorel	
9.	Budurescu Daniel	
10.	Buican Cristian	
11.	Burlacu Cristian	
12.	Calimente Mihăiță	
13.	Cazan Mircea	
14.	Chițoiu Daniel	
15.	Chiuariu Tudor	
16.	Coroamă Gheorghe	
17.	Cristian Horia	
18.	Dobre Ciprian	
19.	Dobre Cristina	
20.	Dobre Victor Paul	
21.	Donțu Aurel Mihai	
22.	Dragomir Gheorghe	
23.	Dumitrică George	
24.	Fenechiu Relu	
25.	Gabor Gheorghe	
26.	Gavrilescu Grațiela	
27.	Gerea Dominic Andrei	
28.	Gorghiu Alina	
29.	Holban Titi	
30.	Horj Pavel	
31.	Irimescu Mircea	
32.	Jolța Nicolae	
33.	Lupu Mihai	
34.	Marian Mihai Dan	
35.	Morega Dan Ilie	

36.	Motreanu Dan	
37.	Nicolăescu Eugen	
38.	Olteanu Bogdan	
39.	Orban Ludovic	
40.	Palăr Ionel	
41.	Palașcă Viorel	
42.	Păsat Dan	
43.	Pieptea Cornel	
44.	Plăiașu Gabriel	
45.	Pocora Cristina	
46.	Pop Virgil	
47.	Popa Marius Octavian	
48.	Popescu Tăriceanu Călin	
49.	Rebenciuc Neculai	
50.	Săftoiu Adriana	
51.	Săpunaru Nini	
52.	Scutaru George	
53.	Stroe Ionuț Marian	
54.	Știrbu Gigel	
55.	Tăbugan Ion	
56.	Taloș Gheorghe Mirel	
57.	Timiș Ioan	
58.	Tușa Diana Adriana	
59.	Țaga Claudiu	
60.	Țimpău Radu	
61.	Țintean Ioan	
62.	Țurcanu Florin	
63.	Uioreanu Horea Dorin	
64.	Varga Ana Lucia	
65.	Voicu Mihai	

TABEL NOMINAL cu semnatarii moțiunii de cenzură

SENAT
MARCA PĂCĂLEALĂ PS-L-PSD

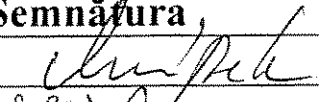
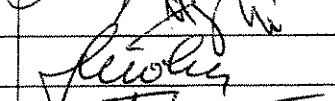
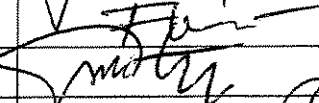
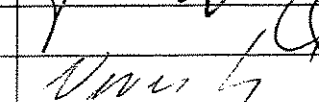
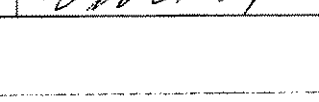
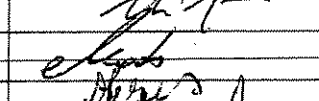
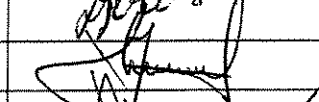
Nr. crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Antonescu Crin George Laurențiu	
2.	Berca Gabriel	
3.	Bîgiu Cristinel	
4.	Boitan Minerva	
5.	Câmpanu Liviu	
6.	Cibu Sever Constantin	
7.	David Cristian	
8.	Diaconu Mircea	
9.	Frâncu Emilian	
10.	Ghișe Ioan	
11.	Hașotti Puiu	
12.	Ichim Paul	
13.	Luca Raymond	
14.	Măgureanu Cezar	
15.	Mărcuțianu Ovidius	
16.	Meleșcanu Teodor Viorel	
17.	Mustătea Vasile	
18.	Nedelcu Vasile	
19.	Nicoară Marius	
20.	Nicoară Romeo	
21.	Oprea Mario Ovidiu	
22.	Pașca Liviu Titus	
23.	Popa Cornel	

24.	Prodan Tiberiu Aurelian	
25.	Robu Nicolae	
26.	Ruşanu Dan Radu	
27.	Topescu Cristian	
28.	Vosganian Varujan	

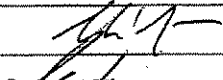
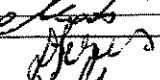
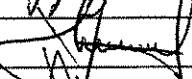
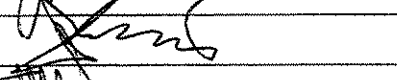
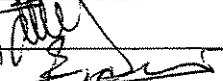
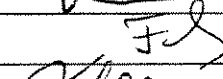
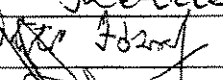
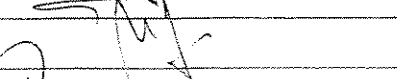
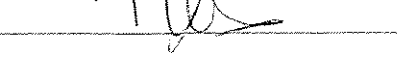
**Tabel nominal cu senatorii și deputații Grupurilor Parlamentare
U.D.M.R. care susțin moțiunea de cenzură cu titlul:**

MARCA PĂCĂLEALĂ P&L-PSD

Senatori:

Nr.crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Markó Béla	
2.	Fekete-Szabó András-Levente	
3.	Cseke Attila-Zoltán	
4.	Albert Álmos	
5.	Bokor Tiberiu	
6.	Frunda György	
7.	Günthner Tiberiu	
8.	Gyerkó László	
9.	Verestóy Attila	

Deputați:

Nr.crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	Márton Árpád-Francisc	
2.	Máté András-Levente	
3.	Seres Dénes	
4.	Korodi Attila	
5.	Antal István	
6.	Béres Ștefan Vasile	
7.	Borbély László	
8.	Derzsi Ákos	
9.	Edler András-György	
10.	Erdei Doloczki István	
11.	Farago Petru	
12.	Farkas Anna-Lili	
13.	Kelemen Atilla Béla-Ladislau	
14.	Kelemen Hunor	
15.	Kerekes Károly	
16.	Kötő Iosif	
17.	Lakatos Petru	
18.	Olosz Gergely	
19.	Pál Árpád	
20.	Pálfi Mózes Zoltán	
21.	Pető Csilla-Mária	
22.	Varga Attila	